

ת"פ 18833/05/13 - מדינת ישראל נגד טלאל אמל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 18833-05-13 מדינת ישראל נ' אמל

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טלאל אמל

הנאשמים

ב"כ המאשימה: מתמחה, מר כריסטיאן דיק

ב"כ הנאשם: עו"ד ליה זר ממשרד עו"ד שי טובים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 4.5.13 בשעה 15:00 באזור כפר קאסם, החזיק הנאשם אקדח מסוג "קארין", וכן מחסנית המכילה 13 כדורים בקוטר 9 מ"מ (להלן: "**הנשק**"), וזאת ללא היתר על פי דין להחזקתם. ביום 5.5.13 עובר לשעה 19:00, החזיק הנאשם את הנשק במגרש רכבים בכפר קאסם.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום. הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר. הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, יליד 1993, רווק, בוגר 9 שנות לימוד ועובד כעוזר נהג במשלוחים. הוריו פרודים מזה כעשר שנים והתגרשו לאחרונה. אחיו מנהלים אורח חיים נורמטיבי. הנאשם תיאר הזנחה מצד הוריו, קבלת יחס מפלה ואלימות שחווה. לאחר פרידת הוריו, שולב הנאשם בפנימייה בגיל 13. לאחר שלוש שנים עבר להתגורר בבית דודו עד גיל 18. הנאשם מסר כי בתקופה זו הצטברו נגדו חובות, עקב התנהלות כספית לקויה של דודו, וכתוצאה מכך מתנהלים נגדו הליכים בהוצאה לפועל. בהמשך, ניסה הנאשם לשקם את חייו ועבר להתגורר בגפו, אולם ניסיונותיו כשלו וחלה התדרדרות נוספת במצבו אשר הובילה לחבירתו לחברה שולית, שבה מצא מענה לצרכיו לשייכות וקבלה.

הנאשם נעדר עבר פלילי. נטל אחריות מלאה למעשיו, ויחס את התנהגותו להשתייכותו לקבוצה שולית כאשר באותה עת התקשה להתנהל באופן עצמאי ושקול. הנאשם השתתף בקבוצת עצורי בית אשר מטרתה לתמוך ולסייע בהתמודדות עם קשיים נוכח ההליכים המשפטיים. הנאשם הגיע למפגשים הקבוצתיים, שיתף פעולה וביטא מוטיבציה לבחון את התנהגותו, דפוסיו האימפולסיביים והאמביוולנטיים שחש כלפי העולם העברייני. להתרשמות שירות המבחן, חל שיפור במצבו, אולם הנאשם שרוי בתחילת תהליך של התבוננות פנימית ואחראית, כאשר עדיין נדרש טיפול אינטנסיבי

וממושך לשם מזעור הסיכון במצבו. הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינו נמוך. לפיכך, הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, לצד עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, המתמחה דניאל נמרודי, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום. במעשיו, ישנה פגיעה בערך החברתי המוגן של הגנה על שלום ובטחון הציבור. הנאשם החזיק בנשק אשר בכוחו להרוג. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר חיובי, ואולם על הנאשם לעבור כבדת דרך ארוכה לשם שיקום דרכיו. הנאשם הינו צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר. אין ספק כי השתת עונש מאסר בפועל תפגע בנאשם, אך לא תהיה בכך משום פגיעה במשפחתו, הואיל ועזב את בית משפחתו בגיל 13. מתחם העונש ההולם הינו בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל באמצע המתחם, לצד מאסר על תנאי משמעותי וחילוט הנשק.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שי טובים, מתחם העונש ההולם הינו החל מעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ביצע את העבירה כאשר היה שרוי תחת לחץ של אחרים, ולא בטובתו האישית. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הסיכון להישנות התנהגות דומה הינו נמוך, וכן ישנה המלצה שיקומית בעניינו. כל חייו של הנאשם הינם מאבק מתמשך וראוי להעניק לו את ההזדמנות לשקם את חייו.

7. הנאשם ציין כי אינו מעוניין להיכנס לבית הסוהר, כיוון שהדבר יסייג אותו לאחור.

דין

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, לצד עונשים נלווים.

9. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, הגם שהחזקה משתרעת על-פני יומיים, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור.

12. בית-המשפט העליון עמד על חומרת עבירות בנשק בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13). הדברים נאמרו אמנם בהקשר של עבירת הסחר בנשק, שהינה חמורה יותר מהעבירה הנדונה במקרה דנן, ואולם הם יפים בשינויים המחויבים גם למקרה דנן:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה, ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה,

עמוד 2

לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

ר' גם ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש** (9.6.10) שם נקבע כדלקמן:

"המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה. יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל".

13. על חומרתה של עבירת החזקת הנשק ניתן ללמוד אף מהעונש שנקבע לה בחוק, של 7 שנות מאסר בפועל.

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערך החברתי המוגן. הנאשם החזיק בשני מועדים באזור כפר קאסם, באקדח ובמחסנית אשר הכילה 13 כדורים.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (5.10.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת. בחזקת הנאשם נתפסו אקדח ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 6294/10 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (13.2.11), נדחה ערעורם של הנאשמים, אשר הורשעו בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין. הנאשמים נתפסו, כאשר כל אחד מהם החזיק באקדח טעון ומחסנית, וכן הנאשם 2 החזיק בכיס מעילו מחסנית נוספת. כל אחד מהנאשמים נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 6583/06 **אדהאם נ' מדינת ישראל** (5.12.06) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת נשק ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, צעיר בן 24, בעל עבר נקי ונורמטיבי, החזיק אקדח. נקבע כי עבירה של החזקת נשק שלא כדין הינה חמורה בשל הסיכון הפוטנציאלי הגלום בה, והסיכון לחברה. נקבע כי עבירה זו מצדיקה השתת מאסר בפועל אף על מי שזו לו הרשעתו הראשונה.

ד. בע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** (25.6.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק בביתו באקדח, בשתי מחסניות לאקדח וב-15 כדורי אקדח. נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ (מח' מרכז-לוד) 33671-02-12 **אלדנף נ' מדינת ישראל** (29.1.13), נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של החזקת נשק ללא רשות ובשיבוש מהלכי משפט. הנאשם השליך גרב שחור שבתוכו אקדח, ואף ניסה לשטוף את ידיו לשם העלמת ראיות. נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ו. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 12058-07-12 **זמירו נ' מדינת ישראל** (21.10.12), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק במחסן בשני

עמוד 3

אקדחים ובהם מחסניות תואמות, וכן מחסנית תואמת נוספת. הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי. נידון לעונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ז. בעפ"ג (מח' מרכז) 13253-11-10 **מדינת ישראל נ' אקרע** (18.1.11) קיבל בית-המשפט את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם אשר החזיק אקדח וכדורים. מדובר בנאשם בן 68, נעדר כל רישום פלילי קודם, אשר הודה ונטל אחריות. עונשו הוחמר ל- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה.

ח. בת"פ (מח' נצ') 125/09 **מדינת ישראל נ' פראירה** (10.5.10), הורשעו נאשמים, שהינם בעל ואישה, בעבירות של החזקת נשק, וכן הנאשמת אף הורשעה בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. לנאשמים עבר פלילי נקי. נקבע כי הנאשם הוא זה שהיה דומיננטי בעבירות הנשק. הנאשם נידון לשישה חודשי עבודות שירות, והנאשמת נידונה למאסר על תנאי ושל"צ.

ט. בת"פ (רמ') 3397-09-09 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** (3.5.10), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין. הנאשם החזיק שני אקדחים כשבתוך כל אחד מהם מחסנית, וכן 31 כדורים. נידון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (פ"ת) 47766-07-12 **מדינת ישראל נ' ריאן** (15.1.14), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של החזקת נשק שלא כדין והחזקת אבזר נשק ותחמושת שלא כדין. הנאשם החזיק ברובה מאולתר ובמחסנית תואמת. נידון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

יא. בת"פ (פ"ת) 38484-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו גאבר** (7.7.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת נשק בלא רשות, ונידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

16. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (מח' מרכז-לוד) 11059-05-12 **מדינת ישראל נ' אבו מוסא** (19.5.13), אשר בו הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של החזקת נשק, ונידונו לעבודות שירות, ובמקביל נקבע מתחם עונש הולם החל ממאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ברם, אין הנדון דומה לראייה. באותה פרשה החזקת הנשק הייתה בנסיבות של הגנה עצמית. כבוד סגן הנשיאה (כתוארו אז) השופט אברהם טל עמד על הנסיבות החריגות אשר הובילו לביצוע העבירות כדלקמן:

"2. על-פי האמור בכתב האישום... שהו הנאשמים בבית העסק... בשעה 23:17 לערך, נכנסו לבית העסק מספר אנשים רעולי פנים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, כשבידיהם כלי ירי, וירו מספר כדורים בסמוך לנאשם 1, לאביו וללקוחות. עקב כך שלף נאשם 1 אקדח שהחזיק ברשותו..."

...

17. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה: כפי שעולה מהתסקירים הנאשמים ומשפחותיהם חשו מאוימים על רקע גירושי אחותם. חששם מבני משפחת בעלה התממש, שכן בעת שהייתם יחד עם אביהם בעסק שבבעלותם נכנסו למקום אנשים רעולי פנים חמושים וירו בסמוך ללקוחות ששהו במקום, והאקדח שימש את הנאשמים להגנה עצמית".

ואכן, על-פי הלכת אבו מוך (ב"ש 625/82 **אבו מוך נ' מדינת ישראל** (16.8.82)) שלא נס ליחה, אשר עוסקת אמנם בדיני המעצרים, אך הדברים האמורים בה יפים אף לעניין הענישה, יש להבחין בין מקרים שונים של החזקת נשק לאור מטרת החזקת הנשק. לא הרי החזקת נשק לצרכי הגנה עצמית ועל רקע חששו של הנאשם לשלומם ולשלום בני

משפחתו, כפי שהיה בעניין אבו מוסא לעיל, כהרי החזקת נשק על רקע חבירת נאשם לחברה שולית.

בנסיבות המקרה דנן, בניגוד לאותה פרשה, כתב האיטום אינו מתאר את הרקע להחזקת הנשק. תסקיר שירות המבחן מציין כי הנאשם מייחס את התנהגותו המתוארת בכתב האיטום על רקע השתייכותו לחברה שולית והימצאותו בסביבה בעייתית כאשר התקשה להתנהל באופן עצמאי ושקול. מכאן שאין המקרה דנן דומה למקרה של החזקת נשק להגנה עצמית.

17. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; עבירות של החזקת נשק טומנות בחובן פוטנציאל נזק רב לאזרחי המדינה. החזקת נשק שלא כדין מסכנת את הסביבה ואת החברה כולה (ר' עניין אדהאם לעיל).

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; על-פי המתואר בתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו הובילו אותו להתחבר לחברה שולית ובעייתית, ובשל כך לבצע את העבירות.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 8 חודשי מאסר בפועל, ועד ל- 18 חודשים.

סוגיית הסטייה מן המתחם

19. במקרה דנן, **שיקול ההגנה על שלום הציבור**, אינו מצדיק סטייה מן המתחם. **השיקול השיקומי**, הינו ממין העניין, כאשר הנאשם החל בתהליך שיקומי במסגרת שהייתו במעצר בית. הנאשם הקפיד להגיע למפגשים הקבוצתיים, שיתף פעולה באופן מלא והביע מוטיבציה לשיקום חייו. כמו כן, שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן העריך כי הנאשם ער באופן ראשוני לבעייתיות במצבו, מבין כי קשרים בעייתיים עם גורמים שוליים אשר מסכנים אותו ועומדים בבסיס הידרדרותו, והביע מוטיבציה לעמוד בקשר עם גורמי תמיכה. שירות המבחן המליץ להמשיך בתהליך השינוי והשיקום, ולפיכך המליץ על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות וצו מבחן. סבורני כי יש ליתן משקל משמעותי לשיקול השיקומי, ואף עד כדי סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, אולם לא עד כדי ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. הסטייה ממתחם העונש ההולם בשל שיקול שיקומו של הנאשם, תעשה תוך בחינת שיקולי הענישה הנוספים (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.13)). בנסיבות המקרה דנן, השיקול השיקומי מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם, ברם הסתפקות בעונש של עבודות שירות כהמלצת שירות המבחן וכעתירת ההגנה, תחטא לאיזון הראוי בין שיקולי הענישה השונים, לרבות שיקול ההלימה, שהינו השיקול המנחה בענישה, ושיקול הרתעת הרבים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם, יליד 1993, נעדר עבר פלילי, ומוכן הדבר כי השתת עונש מאסר בפועל תפגע בו. הנאשם ביצע את העבירה בטרם מלאו לו 20, ויש לראותו כשייך לקבוצת "הבגירים צעירים", כאשר מובן הדבר הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה, תקשה עליו בשל גילו הצעיר.

עמוד 5

- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;**
הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות מלאה למעשיו. כמו כן, הנאשם החל בתהליך טיפולי במסגרת שהייתו במעצר בית, הקפיד להגיע למפגשים ושיתף פעולה בטיפול.
- ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;**
העבירות בוצעו על רקע הקשיים הרבים אשר חווה הנאשם בילדותו, שהובילוהו לחבור לקבוצה שולית.
- ד. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות בוצעו במאי 13', ומאז לא ביצע הנאשם עבירות נוספות.
- ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** הנאשם נעדר עבר פלילי.

21. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול ה**רתעת הרבים** בגדרו של המתחם. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, בעבירה של החזקת נשק, לאור הסכמה הפוטנציאלית הטמונה בה, והואיל ומדובר בעבירה אשר פשטה במחוזותינו, יש ליתן משקל נכבד לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות (ר' עניין **וחסן** ועניין **אדהאם** לעיל).

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא, לצד מאסר על תנאי. לנוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, והעדר תמיכה משפחתית, נחה דעתי שלא להטיל על הנאשם קנס כספי.

סוף דבר

23. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **6 חודשי מאסר בפועל**, לריצוי מאחורי סורג ובריא, בניכוי ימי מעצרו מיום 5.5.13 ועד ליום 29.5.13.
הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 30.9.14 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מן העבירות שבהן הורשע.

הנשק והתחמושת יחולטו או יושמדו לפי שיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ה, 29 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.